

Rettevejledning – Grundlæggende formueret 1 (ordinær, E21)

1. Redegør for retsstillingen mellem Frida Falk og Kalleby Kommune.

Thorkild Thyr har som led i udførelsen af sit arbejde for Emils Entreprenørforretning ApS handlet culpøst i forbindelse med skaden på Frida Falks hus.

Der foreligger ikke noget ansættelsesforhold mellem Kalleby Kommune og Thorkild Thyr/Emils Entreprenørforretning ApS, og Kalleby Kommune er derfor ikke erstatningsansvarlig over for Frida Falk i henhold til DL 3-19-2.

Det må dog alligevel antages, at Kalleby Kommune hæfter for fejl begået af Emils Entreprenørforretning ApS, som i forhold til kommunen er en selvstændigt virkende tredjemand. Det følger således af retspraksis, at det offentlige ofte pålægges ansvar for selvstændigt virkende tredjemænds fejl i forbindelse med udførelse af vejarbejde mv. for det offentlige.

[Bo von Eyben & Helle Isager: Lærebog i erstatningsret (9. udg., 2019) s. 164 og 190-195].

2. Redegør for, om Frida Falk kan kræve erstatning af Emils Entreprenørforretning ApS og/eller Pedro Petersen (det kan lægges til grund, at færdselsloven ikke finder anvendelse).

Da skaden på drivhuset forvoldes i forbindelse med et gravearbejde, er det relevant at overveje, om reglerne om ulovbestemt objektivt ansvar finder anvendelse. Dette må imidlertid afvises, idet der er tale om et begrænset gravearbejde, som desuden alene har resulteret i en beskedent skade.

Ved udførelsen af gravearbejdet har Thorkild Thyr handlet i strid med god skik for anlægsgartnere, og Thorkild Thyr må dermed antages at have handlet culpøst.

Såvel Emils Entreprenørforretning ApS som Pedro Petersen er i medfør af DL 3-19-2 ansvarlig for skader, som deres ansatte forvolder ved culpøs adfærd i forbindelse med arbejdets udførelse.

Thorkild Thyr er ansat hos Emils Entreprenørforretning ApS, men udlejet til Pedro Petersen, da skaden forvoldes, og spørgsmålet er derfor, hvem der skal anses for principal i henhold til DL 3-19-2.

Det fremgår af opgaveteksten, at Pedro Petersen normalt selv udfører anlægsarbejde med entreprenørmaskiner, og Thorkild Thyr og minigraveren kan dermed siges at glide ind og udføre et arbejde hos Pedro Petersen, omtrent som hvis Thorkild Thyr havde været almindeligt ansat hos Pedro Petersen. Det må herefter antages, at Pedro Petersen ifalder erstatningsansvar over for Frida Falk, jf. DL 3-19-2 – og at Emils Entreprenørforretning ApS som følge heraf er ansvarsfri.

Det afgørende ved bedømmelsen er, at der foretages en kvalificeret diskussion af placeringen af principalansvaret.

Som opgaveteksten er formuleret, må gravearbejdet – og dermed Thorkild Thyrs adfærd – anses som en nødvendig, men ikke en tilstrækkelig betingelse for skadens indtræden. Det er derfor relevant at

overveje, om skaden på drivhuset er en adækvat følge af Thorkild Thyrs adfærd. Da den norm, som Thorkild Thyr har overtrådt, netop har til formål at forhindre jordskred, må skaden anses for adækvat.

Frida Falk kan herefter kræve sit fulde tab på 10.000 kr. erstattet af Pedro Petersen.

[Bo von Eyben & Helle Isager: Lærebog i erstatningsret (9. udg., 2019) s. 117 f., 125-129, 163-170, 198-204, 321 og 327-338].

3. Redegør for, om Herlufs Maskinhandel kan modregne som erklæret

a) i mailen af 1. november 2021 og

b) i mailen af 1. december 2021.

(Der skal ikke tages stilling til opførelsen af eventuelle rentekrav).

Herlufs Maskinhandel ("skyldneren"/"modregneren") afgiver den 1. november 2021 og 1. december 2021 modregningserklæringer over for Emils Entreprenørforretning ApS ("fordringshaveren"/"hovedmanden"). Herlufs Maskinhandel modregner *med* sit tilgodehavende ifølge gældsbrevet ("modfordringen") i Herlufs Maskinhandels gæld vedrørende bulldozeren ("hovedfordringen").

Fordringerne er udjævnelige, og der foreligger desuden gensidighed. Spørgsmålet er imidlertid, om den tidsmæssige betingelse er opfyldt, idet det er et krav, at modfordringen er forfalden, og frigørelsestiden for hovedfordringen er kommet.

Både ved modregningserklæringen den 1. november 2021 og den 1. december 2021 er modfordringen (gældsbrevet) forfalden.

Da parterne har aftalt forfaldstid, men ikke frigørelsestid, for så vidt angår fordringen vedrørende bulldozeren (hovedfordringen), har Herlufs Maskinhandel først ret til at frigøre sig – og dermed modregne – ved forfaldstid, dvs. den 1. december 2021.

Konklusionen bliver herved, at Herlufs Maskinhandel er afskåret fra at modregne den 1. november 2021, men berettiget til at modregne den 1. december 2021.

[Hans Henrik Edlund m.fl.: Dansk Privatret (21. udg., 2020) s. 374 f. og 385-387].

4. Redegør for retsstillingen mellem Gabriella Gad og Æster Æbelø.

Æster Æbeløs tilbud vedrørende anorakken bliver forvansket ved Bolette Baks mundtlige fremførelse til Gabriella Gad. Udgangspunktet er herefter, at Æster Æbelø ikke er bundet af tilbuddet, uanset at Gabriella Gad er i god tro, jf. AFTL § 32, stk. 2, 1. pkt.

Det følger dog af AFTL § 32, stk. 2, 2. pkt., at Æster Æbelø skal reklamere uden ugrundet ophold. Da Æster Æbelø først retter henvendelse til Gabriella Gad ni dage efter, at hun blev bekendt med forvanskningen, har hun ikke reklameret uden ugrundet ophold, og Æster Æbelø er derfor bundet af aftalen med Gabriella Gad, jf. AFTL § 32, stk. 2, 3. pkt. Gabriella Gad kan således beholde anorakken og er ikke forpligtet til at betale mere til Æster Æbelø.

Det accepteres ligeledes, hvis den studerende antager, at der på mødet mellem Bolette Bak og Gabriella Gad indgås en aftale om salg af anorakken for 1.300 kr., som imidlertid ikke forpligter Æster Æbelø, der alene har bedt Bolette Bak om at videregive et tilbud, eller evt. kan antages at have bemyndiget Bolette Bak til at sælge anorakken for 1.500 kr., jf. AFTL §

10, stk. 1, og § 11, stk. 2. Også her forpligtes Æster Æbelø trods kompetencemanglen imidlertid efter almindelige principper om passivitet.

[Mads Bryde Andersen: Grundlæggende aftaleret (4. udg., 2013) s. 79 f., 207, 252 f., 279, 285-287, 290 f., 366, 368 og 392 f.].

5. Redegør for, om Æster Æbelø er aftaleretligt forpligtet over for Majken Madsen.

Om Æster Æbelø er forpligtet over for Majken Madsen, afhænger af, om opslaget på Facebook kvalificeres som et tilbud eller alene en opfordring til at gøre tilbud.

Facebook kan som digitalt medie bedst sammenlignes med andre medier som fx aviser og tv-kanaler, men med visse særtræk bl.a. i form af en udvidet adgang til publicering og mulighed for feedback fra brugerne. Avisannoncer og tv-reklamer anses som udgangspunkt alene for opfordringer til at gøre tilbud, og det samme udgangspunkt må antages at gælde for annonceringer og lign. på Facebook.

Alternativt kan det konkrete tilfælde (opslag vedr. salg distribueret til 10.000 adressater) evt. sidestilles med ikke-personlig direct marketing, der ligeledes som udgangspunkt anses for en opfordring til at gøre tilbud.

Spørgsmålet er herefter, om det ændrer noget, at Æster Æbelø i sit opslag beder om svar to dage senere og instruerer sine følgere i at svare "JA TAK", hvis de ønsker at købe. Her kan det med nogen ret hævdes, at følgerne, herunder Majken Madsen, dermed kan opfatte erklæringen som et tilbud med en (kort) acceptfrist. Det kan i øvrigt heller ikke med sikkerhed afvises, at Æster Æbelø har villet forpligte sig ved sin erklæring, men blot har fejlvurderet efterspørgslen, jf. opgavens oplysninger. Endelig kan det anføres, at Æster Æbelø som den, der affatter erklæringen, må være nærmest til at bære risikoen for, at erklæringen evt. opfattes anderledes end tilsigtet, hvis blot erklæringsmodtageren med tilstrækkelig føje opfatter erklæringen som et tilbud, sml. synspunkterne bag "koncipistreglen" og lærebogens udviklinger om "dispositions-mæssig uagtsomhed" (s. 43).

Alt i alt taler mest nok alligevel for at fastholde udgangspunktet, hvorefter Æster Æbeløs erklæring alene udgør en opfordring til at gøre tilbud. Det afgørende ved bedømmelsen er dog, at problemstillingen identificeres og diskuteres på kvalificeret vis.

[Mads Bryde Andersen: Grundlæggende aftaleret (4. udg., 2013) s. 43, 175-179 og 328].